

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxxx**
zastoupeného: Mgr. Petr Václavek, advokát, se sídlem Opletalova 1417/25,
Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. srpna 2017, č.j. MV-99503-4/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 31. 3. 2017, čj. OAM - 4958-3/ZM-2017, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty podle ust. § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o pobytu*“).

Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu, domáhaje se jeho zrušení a vrácení žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě namítá, že nesouhlasí s vypořádáním své námitky ohledně nesplnění poučovací povinnosti podle správního řádu, kdy podle jeho názoru jej

měl správní orgán po podání jeho žádosti jako slabší stranu poučit v mateřském jazyce o náležitostech takového podání. Dále namítá, že nebylo samostatně usnesením rozhodnuto o jeho žádosti o prominutí lhůty a poukazuje na obecnou právní zásadu ohledně přednosti speciální úpravy před obecnou, kdy ust. § 47 zákona o pobytu upravuje podanou žádost nikoliv ve lhůtě, ne však nedostatky žádosti, a není stanovena forma rozhodnutí, proto měla být použita obecná úprava ve správním řádu. Rovněž namítá nepřiměřenost napadeného rozhodnutí ve smyslu posouzení podle ust. § 174a zákona o pobytu. Nesouhlasí se závěrem správního orgánu a namítá, že nebylo zohledněno, že žije na území delší dobu, na Ukrajině sice žije manželka s nezletilým dítětem, které je invalidní, a rodina je existenčně závislá na příjmu žalobce z České republiky. Dále velice obecně uvádí, že povinnost posoudit přiměřenost dopadů rozhodnutí vyplývá i ze základních zásad správního řízení a mezinárodních závazků, přičemž konkrétně znovu poukazuje již na uvedené své rodinné poměry.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž obsahově uváděl tytéž důvody, jako v žalobou napadeném rozhodnutí.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že žalobce pobýval na území na základě zaměstnanecké karty s platností od 28. 2. 2015 – 27. 2. 2017. Žádost o její prodloužení podal dne 8. 2. 2017, tedy po uplynutí lhůty podle ust. 47 odst. 1 zákona o pobytu. Dne 6. 3. 2017 podal žádost o prominutí zmeškání lhůty, což nesplňuje podmínku ust. § 47 odst. 3 zákona o pobytu. K odvolacím důvodům (které obsahově kopírují žalobní body) je uvedeno, že správní orgán neměl povinnost poučovat žalobce o jeho podání, neboť se jednalo o opožděnou žádost a při jejím podání nebyly sděleny žádné důvody pro její pozdní podání, odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 10. 2. 2015, čj. 11 A 49/2014-49, Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2013, čj. 4 As 69/2013-44. V doplnění odvolání pak žalobce uvádí tvrzení, která si vzájemně odporují, neboť konstatuje, že žalobce při podání žádosti 8. 2. 2017 požádal o prominutí zmeškání lhůty, následně uvádí, že lze souhlasit s tím, že žalobce nesplnil povinnosti v době podání žádosti uvést důvody, pro které tak činí opožděně. Ohledně formy rozhodnutí je odkázáno na zvláštní úpravu zákona o pobytu a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, čj. 4 Azs 62/2014-31. Ohledně posouzení přiměřenosti rozhodnutí je odkázáno na již zmiňovaný rozsudek zdejšího soudu čj. 11 A 49/2014-49.

Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem nevyslovili nesouhlas a řízení nebylo doplňováno dokazováním.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

V posuzovaném případě má zákon o pobytu svůj vlastní právní režim, který je speciální ke správnímu řádu, a proto pokud se rozhoduje podle tohoto zákona, je nutné postupovat podle těchto speciálních ustanovení. Soudu není jasné, proč by tomu tak být

nemělo a v čem by taková úpravě měla být jiná, pokud by byla posouzena podle obecných právních zásad.

Ust. § 47 odst. 3 stanoví úplně jasný procesní postup, pokud dojde k pozdnímu podání žádosti z důvodů na vůli cizince nezávislých. Užití obecných předpisů podle správního řádu tak není možné, neboť speciální zákon stanoví pro tento typ správního řízení svou úpravu. Námitka žalobce, že měl jako osoba práva neznalá a slabší strana poučen o náležitostech svého podání nemá žádnou oporu v zákoně o pobytu cizinců, nemůže se tak jednat o důvodný požadavek ve vztahu ke správnímu orgánu. Ohledně odstranění nedostatků žádosti soud uvádí, že žalobcem podaná žádost neměla nedostatky, ve smyslu zákona o pobytu byla bezvadná, proto nebyl žádný důvod k tomu, aby správní orgán vyzval žalobce k odstranění takových neexistujících nedostatků.

Ohledně námítky týkající se formy rozhodnutí, kdy žalobce namítá, že nejdříve mělo být procesně rozhodnuto o jeho žádosti o prominutí zmeškání lhůty, pak soud opětovně odkazuje na zvláštní úpravu zákona o pobytu, který stanoví svůj postup i ohledně rozhodování o této žádosti, když tento závěr zastává dlouhodobě i judikatura (soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, uvedený v odůvodnění napadeného rozhodnutí).

Ohledně hodnocení přiměřenosti dopadů rozhodnutí ve smyslu ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, soud odkazuje na stálou judikaturu správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2019, č. j. 2 Azs 343/2018 -38), kdy u těchto správních rozhodnutí není nutné přiměřenost posuzovat. Judikatura tuto skutečnost posoudila i s ohledem na mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, soud tak odkazuje na podrobnější rozbor tohoto právního problému již na jeho judikatorní vyřešení.

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 9. prosince 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu